

توسکا

از زمین تا توسکا

نسل پیروز

داستان درب بطری

آفست کربن

شناسنامه نشریه

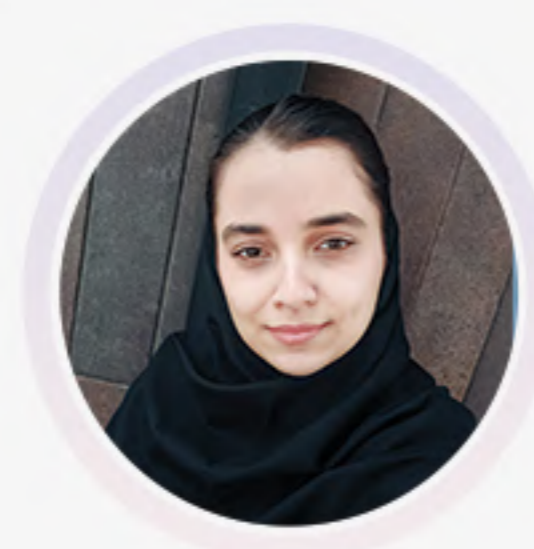
صاحب امتیاز نشریه: کانون محیط زیست زمین

شماره مجوز: ۸۲۳۱/۳۲۰

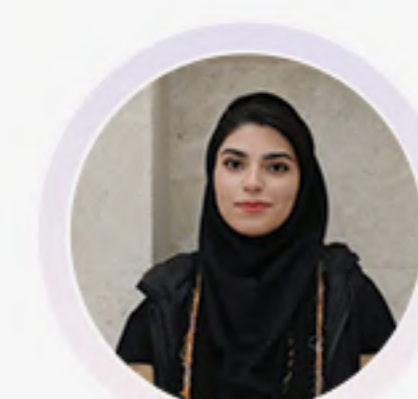
مدیر مسئول: فرزانه کامرانی

سردبیر: سیده زهرا جوادی

هیئت تحریریه (به ترتیب الفبا): علیرضا بیکی، فاطمه پزشکی، سیده زهرا جوادی، فائزه راجع، فرزانه کامرانی

ویراستار: مرسانا اسماعیلی

گرافیک و صفحه‌آرایی: فرزانه کامرانی

فهرست

۱۶

داستان درب بطری

۱۲

آخست کربن

۰۱

نسل پیروز

۰۶

از زمین تا تو سکا

۲۴

آلبوم زمین

۲۱

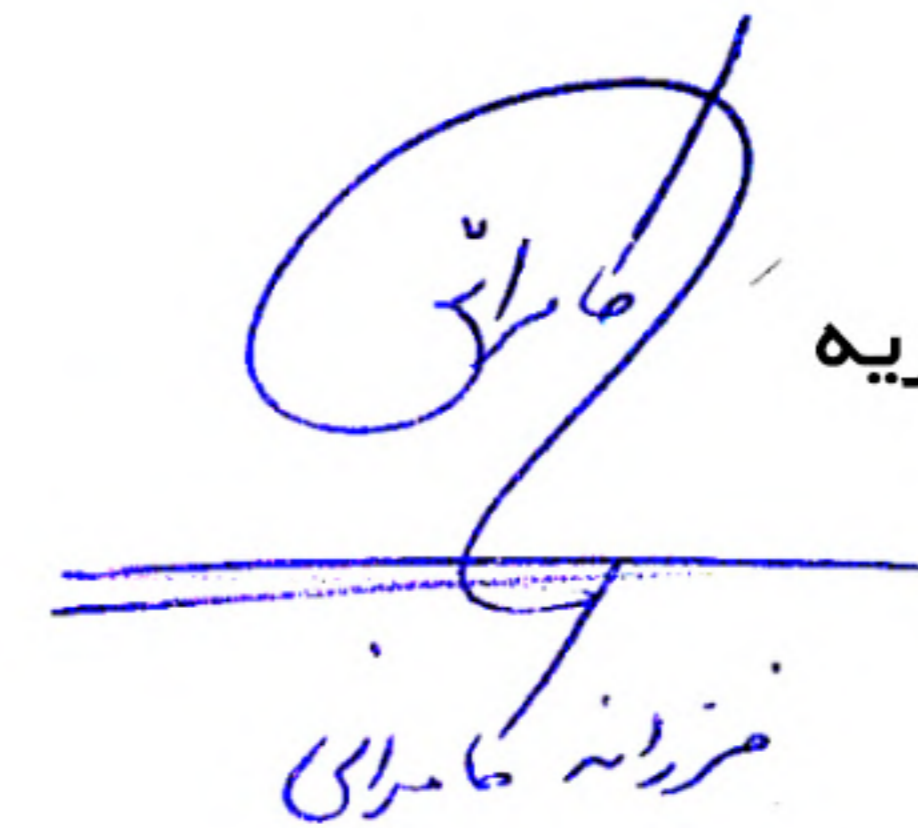
Reduce / Recycle

سخن مدیر مسئول

با سلام و احترام به همه خوانندگان عزیز. اولین شماره نشریه «توسکا» با هدف افزایش آگاهی و ترویج فرهنگ مراقبت از تنها خونمون زمین منتشر شد. ما در این نشریه قصد داریم به بررسی مسائل و چالش‌های محیط زیستی کشورمان و جهان بپردازیم و راهکارهای علمی و عملی برای حل آن‌ها را ارائه دهیم. همچنین ما قصد داریم با معرفی پروژه‌ها و فعالیت‌های موفق در حوزه محیط زیست، الگوهای نوآورانه و پایدار را به شما نشان دهیم. لذا خوشحال خواهیم شد که نظرات، پیشنهادات و انتقادات شما را درباره مطالب و سبک نشریه بشنویم و با همکاری شما، نشریه را بهبود بخشیم. امیدواریم که «توسکا» برای شما مفید و جذاب باشد و به شما کمک کند تا با زمین خود بهتر آشنا شوید و نقش خود را در حفظ آن بدانید.

با تشکر

فرزانه کامرانی، مدیر مسئول نشریه

فرزانه کامرانی

سخن سردبیر

سلام و عرض خوش آمد به خانواده جدید توسکا، نشریه دوماه نامهی کانون دانشجویی محیط زیست زمین. این نشریه با عشق و انگیزه زیادی توسط گروهی از دانشجویان فعال و خلاق در زمینه محیط زیست و حفاظت از آن تهیه شده است. اعضای این نشریه مثل یک خانواده با هم همکاری و همفکری کردند تا اولین شماره را با موضوعات متنوع و خلاقانه، آماده انتشار کنند. هدف ما در این نشریه جلب توجه شما به مراقبت و حفاظت از زمین و به اشتراک گذاشتن لحظات خوبمان است. پس با ما همراه باشید در اولین شماره توسکا و مطالب جذابی که با کمک تیم زمین برای شما آماده کرده ایم. در آخر، از همه کسانی که در تهیه و انتشار این نشریه نقش داشتند، از جمله نویسندگان، ویراستار، طراح صفحات، اساتید و مسئولین صمیمانه تشکر می‌کنیم و امیدواریم که در کنار هم گامی مفید و موثر در جهت نگهداری از محیط زیست برای خود و نسل های آینده مان برداریم.

زهرا جوادی، سردبیر نشریه

از زمین تا تو سکا

این کانون اول از همه یه دبیر پرانرژی و پایه داره (البته نه صرفا چون خودش داره این مطلب رو می‌نویسه!) که از ورودی ۹۸۱ رشته ای هست که هروقت اسم می‌بره باید کلی بعدش توضیح بده که رشته ش دقیقا چی هست و کارش چیه. همیشه در آخرین لحظات یه فکری به سرش میاد و باید انجامش بده و به قول نائب دبیر بی برنامه‌گی توش موج می‌زنه. سر محتواهای زمین سختگیری خاص خودش رو داره (کسایی که کار باهاش کار کردن کاملا در جریانن) اما در کنارش شوخ طبع و مدیر خوبیه.

بعد از اون می‌رسیم به نائب دبیر، زهرا. نمونه یک علوم آزی اچ آی تی نما که کوه تجربه راجع به گرفتن یک ترم مرخصی از دانشگاهست. چندین مستندساز خواستن از زندگیش مستند تهیه کنند اما سر مسائل مالی به توافق نرسیدن. بعد از اون فقط به صورت خصوصی، مشاوره در حیطه نحوه بقا در وارستگان بخصوص رشته علوم آزمایشگاهی رو می‌ده. علاوه بر همه اینا سینک دبیره و به خوبی از عهده همه چی برمیاد و می‌تونی راحت بهش کارا رو بسپاری. جدا از اون خیلی مهربونه و سخت بهت نه می‌گه. تو هرکاری پایه ست و متخصص در تولید محتواست. در کل باهاش باشی، بهت خوش می‌گذره و همینطور اینو بگم که نمیشه از صبوریایی که به خرج می‌ده هم چشم پوشی کرد.

زمین، تو دهخدا نوشته: ملک، خاک، بوم، سرزمین.

در زبان اوستایی از ترکیب دو تا ریشه "زم" به معنی سرد و "ین" ترکیب شده که به معنی جسم سرده. ولی خب راستش ما به هیچکدوم از معنی‌هاش نگاه نکردیم و همینطوری چون با اسمش حال کردیم گذاشتیم:)

کانونی که مرتبط به محیط زیست باشه و هرکسی بتونه توش عضو بشه، واقعا جاش تو دانشگاه خالی بود، این شد که دست به کار شدیم و تأسیسش کردیم. از اول هم گفتیم قرار نیست حتما کارای خیلی بزرگ انجام بدیم که حتما تاثیر گذار باشیم. هدفمون شروع تغییر از خودمون بود، به اینکه چطوری یاد بگیریم به زمین احترام بذاریم و با حرکت های کوچیک اما مستمر مراقبش باشیم.

این شد که زمین شکل گرفت. و اما تیم زمین ...

نفر بعدی که می‌خواهم معرفی کنم مرساناست که القضا اونم همون رشته ناشناخته رو می‌خونه ، با این تفاوت که یکسال دیرتر با این رشته آشنا شده. متخصص در کپشن نویسی حتی وقتی در آخرین دقایق بهش می‌گی، همیشه بهترین نظرا رو می‌ده و همینطور گرافیک کاره و کارشم حرف نداره. یه دختر با مسئولیت که می‌تونی با خیال راحت بهش اعتماد کنی. و اما می‌رسیم به عضو آخرمون فاطمه. هنرمند تیم که علاوه بر نقاشی های خفنی که می‌کشه تو عکاسی هم حرف نداره. دوربین و بدی دستش مطمئنی عکسای نابی می‌گیره . البته شایان به ذکره گاهی اثرهای بسیار تاثیر گذاری هم به جای گذاشته و سبک خاصی و خلق کرده که همگی انگشت بر دهان موندیم. فاطمه خیلی خوب همراهیت میکنه و مطمئن می‌شه همه چی درست داره پیش میره. خلاصه که با این تیم استارت کار رو زدیم و رفته رفته تعدادمون بیشتر شد. یادمه اولین اردو که گذاشتیم پاکسازی عنبران بود که تو این اردو با جولیا (سگ سیاه منطقه) آشنا شدیم. و هیچوقت هم نفهمیدیم کی پلاستیک فلاسکا رو اشتباهی انداخته بود تو سطل آشغال! بعد رسیدیم به همکاری با آرتوان و کلی راجع به اهمیت جمع کردن درب بطریا حرف زدیم. حتی تو برنامه تفکیک رنگ درب بطریا شرکت کردیم و تونستیم بیشتر با مراحل بازیافت درب بطریا آشنا بشیم.

پ ن: از نمونه اثرات هنری وی

به مناسبت روز طبیعت با بچه ها رفتیم صبحونه و املت زدیم (اشاره نمی‌کنم کی روغن یادش رفت و مجبور شدیم کره بخریم)، ته سیگار جمع کردیم، درخت کاشتیم و خاطرات این یکسال و اندی هیچوقت شکل نمی‌گرفت اگه حمایت‌های شما رو نداشتیم. حالا با نشریه توسکا همراhton هستیم، یک نشریه خودمونی که قراره بیشتر ما رو با مسائل مرتبط با زمین آشنا کنه.

توسکا

توسکا در اصل یک نوع درخته تو شمال کشور، با پوست خاکستری که از درون سرخ و تو افسانه‌ها نماد مرگ و زندگیه و همینطور روح پایدار که در برابر تحولات و تغییرات پایدار می‌مونه. به خاطر رنگ سرخ داخلش، نماد **عشق** هم هست.

خلاصه اینطوری بود که بعد کلی گشتن انتخابمون اسم توسکا شد.

ایده انتشار این نشریه از خیلی وقت پیش تو ذهنمون بود و کاراشو می‌کردیم و چه انتظاری که برای گرفتن شماره مجوز کشیدیم تا الان که بالاخره تونستیم منتشرش کنیم.

سعی کردیم موضوعاتی رو انتخاب کنیم که براتون جذاب باشه و قسمت‌های مختلفی رو هم تو این نشریه بیاریم. این نشریه قراره هر دوماه منتشر بشه پس آماده شنیدن نظراتتون هستیم.

در آخر از تمام کسانی که ما رو در این راه همراهی کردن نهایت تشکر و قدردانی رو داریم.

نسل پیروز ...

یوزپلنگ آسیایی یکی از کمیابترین گربه‌سانان جهان هست که زمانی سراسر آسیای غربی و میانه، زیستگاه او بود؛ اما حالا بیش از دو دهه می‌گذره که وضعیت خوبی نداره و بخاطر عوامل مختلف انسانی و زیست‌محیطی، در معرض خطر جدی انقراض قرار گرفته. کشور ایران آخرین پناهگاه آن در جهان به حساب میاد، به همین دلیل یوزپلنگ آسیایی، به یوزپلنگ ایرانی نیز شهرت پیدا کرده.

سازمان حفاظت محیط‌زیست به‌عنوان مسئول حفاظت از گونه‌های وحشی، در تلاش برای حفظ یوز ایرانیه و از سال ۱۳۹۰ برنامه حفاظتی خودش رو برای نگهداری نسل این‌گونه ارزشمند آغاز کرد. با منقرض شدن یوزپلنگ آسیایی در کشورهای آسیایی و آفریقایی، این پستاندار به یکی از حیوانات در حال انقراض تبدیل می‌شه که آخرین نمونه‌های اون در ایران پیدا شد. با توجه به تحقیقات جدید، از این زیرگونه در ایران در خوش‌بینانه‌ترین حالت کمتر از ۱۵ قلاده وجود داره و متأسفانه در حال حاضر در رده‌بندی اتحادیه جهانی حفاظت در رده «شدیدا در خطر انقراض» قرار گرفته.

نسل پیروز ...

انتقادات زیادی در ارتباط با نحوه‌ی رشد پیروز، تحت نظارت تیم ویژه و رهاسازی اون به طبیعت وجود داره اما برخلاف انتقاداتی که به دست آموز بار آمدن پیروز وارد می‌شه، پیروز به این نحوه بزرگ شدن نیاز داره.

اکنون پیروز با کمک و پرستاری تیمارگر و امدادگر حیات وحش علیرضا شهرداری و علی عمارلویی در پارک حیات وحش پردیسان نگهداری می‌شه. پس از تلف شدن توله دوم، سازمان حفاظت محیط زیست تصمیم می‌گیره که پیروز رو به تهران که شرایط و امکانات مناسبتری نسبت به توران داره منتقل کنه تا شاید از این طریق از تلف شدن توله یوز سوم (پیروز) جلوگیری بشه.

با توجه به اهمیت حفظ حیات و نسل این گونه‌ی ارزشمند و نبود تجربه کافی در کشور در زمینه بزرگ کردن دستی توله یوزها، سازمان حفاظت محیط زیست از یک دامپزشک متخصص یوزها از آفریقا دعوت می‌کنه تا به ایران بیاد و یوز مادر و توله رو مورد معاینه قرار بده، پیترو کالدول دامپزشک آفریقایی و بابک باستانی نیز روزانه شرایط جسمانی پیروز رو پایش و در نگهداری اون همراهی کردند.

پیروز! توله یوز چالاک امروز، محصل عشق میان مادرش، ایران ۱۲ ساله و پدرش فیروز ۱۱/۵ ساله بود که در میان دشت‌های توران در قلب سمنان به ثمر نشست.

ماجرای آشنایی فیروز و ایران برمیگردد به اواسط فروردین سال ۱۳۹۰ که ایران از پارک پردیسان تهران به پایگاه پارک ملی توران در شهرستان شاهرود استان سمنان منتقل شد که در اون زمان، فیروز یوز بالغ دو و نیم ساله ای بود که با ایران سه ساله ملاقات می‌کنه در نهایت پس از جفت‌گیری در شرایط نیمه اسارت در سال ۱۴۰۱، سه توله یوز بدنیا میان. توله یوز اول بدلیل نقص مادرزادی و عدم مصرف شیر مادر در چهارمین روز تولد می‌میره و توله ی دوم بعد از گذشت ۶ روز باتوجه به مداوم بودن عدم پذیرش توله‌ها توسط مادرشون و علی‌رغم مراقبت‌های زیادی که انجام میشه باز هم تلف می‌شه. توله یوز سوم که پیروز نام داشت تحت مراقبت‌های شدیدی در ابتدای تولد قرار می‌گیره و بعد از گذشت ۳۰ روز مراقبت ۲۴ ساعته و گذر از شرایط وخیمی که گاهی برای زنده نگه داشتنش از دستگاه‌های احیا استفاده می‌ش، در نهایت خبر امیدوارکننده‌ی بهبودی او باعث شادی و امید به تداوم نسل این گربه سان شد.

ISNA PHOTO
Alireza Masoumi

پیروز باید در این شرایط و در کنار انسان‌ها بازی کنه و برای تحرک داشتن به بازی نیاز داره. بنابراین همیشه انتقاد کرد که برای دست‌آموز شدن پیروز نباید با اون بازی کرد. توله‌ها در طبیعت نیز با خواهر و برادر یا مادر خود بازی می‌کنن و حالا که این امکان برای پیروز وجود نداره ما باید شرایط بازی را برای اون مهیا کنیم. شاید شرایط رشد پیروز در اسارت باعث نگرانی ما بشه و به این جدایی از طبیعت اون انتقاد سنگینی داشته باشیم ولی باید بدونیم تکثیر در اسارت تنها برای اینه که ما در آینده، ژنی از یوز را حفظ کنیم.

پیروز بدلیل کمبود وزن شدید و خارج از محدوده‌ی استاندارد و همچنین نقایص مادرزادی که در کنار تولد زودرس داشت، تحت شرایط تغذیه‌ای ویژه‌ای قرار گرفت.

این توله یوز از روز اول توسط انسان بزرگ شده و نگهداری آن نیاز به کمک انسان داره، ضمن اینکه تحت هیچ شرایطی قرار نیست به طبیعت برگرده. علیرضا شهرداری در پاسخ به کسانی که نسبت به دست‌آموز شدن این یوز اعتراض داشته‌اند می‌گه «پیروز و بقیه یوزهایی که در اسارت نگهداری می‌شند، باید کاملاً دست‌آموز باشند و آموزش ببینند که هیچ ترسی از انسان نداشته باشند و حتی گاهی از دست انسان غذا بخورند، به راحتی و بدون بیهوشی معاینه شوند و اگر نیاز به خون‌گیری، سونوگرافی، نمونه‌گیری ادرار و ... داشتند، به راحتی با انسان تعامل کنند».

این پروژه نباید جای حفاظت از یوزهای موجود در زیستگاه را بگیرد و باید به عنوان طرحی باشد که فقط به جهت حفظ ژنوم گونه دنبال می‌شود. تکثیر در اسارت به هیچ وجه قرار نبود برگشت به طبیعت داشته باشد و اگر پیروز توسط مادرش هم بزرگ می‌شد باز هم قرار نبود به طبیعت برگردد و انتقاداتی که به شیبه بچه گربه بزرگ شدن پیروز وارد می‌شود، درست نیست. پیروز قرار نیست به طبیعت برگردد و در نتیجه نیازی به یادگیری شکار ندارد و نیاز نیست برای خوی حیوانی و شکارچی بودن اون برنامه ریزی کرد.

طبق آخرین خبر منتشر شده از وضعیت پیروز در آذرماه ۱۴۰۱، در حال حاضر از رشد قابل توجه و حال خوب پیروز آگاهییم. پیروز که در حال حاضر در سایت نگهداری یوز پارک پردیسان زندگی می‌کند، توله یوز منتظره که در صورت رسیدن به شرایط مقبول، اوایل سال ۱۴۰۲ تهران را ترک کند و به محل تولد خود یعنی مرکز تکثیر یوز پارک ملی خارتوران برگردد.

پیروز «منقرض» شد

متأسفانه پیروز در ساعات بامدادی روز جمعه ۵ اسفند ۱۴۰۱ به بیمارستان دامپزشکی تهران منتقل شد و پس از ۱۰ ماه زندگی در ۹ اسفند ۱۴۰۱ در اثر نارسایی کلیه و مشکلات گوارشی تلف شد. مرگ پیروز همه را شوکه کرد و ابراز احساسات گسترده‌ای و در پی داشت. اینگونه پیروز که نماد **امید** برای مردم ایران بود برای همیشه چشم از جهان بست.

درباره پروژه +REDD چه می دانید؟

کاهش انتشار گازهای ناشی از جنگل زدایی و تخریب جنگل ها (+REDD) یک ساختار مورد حمایت سازمان ملل است که هدف آن کاهش جنگل زدایی جهانی و جلوگیری از تخریب جنگل ها در آینده است. آفست +REDD یکی از راه حل های پیشرو مبتنی بر طبیعت است که بر اجتناب از کربن تمرکز دارد. بنابراین، باید بررسییم: آفست کربن +REDD واقعا چیست و آیا می تواند به ما در کاهش تغییرات آب و هوایی کمک کند؟

سرواژه REDD، به جای عبارت Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation به کار می رود.

منظور از جبران کربن REDD+ چیست؟

آفست کربن REDD+ نوعی جبران کربن است که شامل اقداماتی با هدف "جلوگیری از انتشار کربن در جو" است.

REDD+ چارچوبی است که از طریق آن می‌توانیم به کشورها پول بدهیم تا جنگل‌ها را قطع نکنند. این کار یا از طریق پرداخت مستقیم یا از طریق استفاده یا از طریق استفاده از واحد های نتیجه REDD (REDD Result Units + یا به اختصار RRU) انجام می‌شود. ۱۰۰٪ سود حاصل از فروش RRU به کشورهای باز می‌گردد که فعالانه از جنگل های بارانی محافظت می‌کنند.

RRU ها نوع خاصی از اعتبارات کربن (Carbon Credits) هستند. اعتبار کربن: (واحد مورد استفاده در تجارت کربن است. این اعتبار، نشان دهنده حق یک تجارت، کارخانه و غیره برای انتشار ۱۰۰۰ کیلوگرم دی اکسید کربن در محیط می‌باشد.)

اعتبارات کربن شکلی از ارز اقلیمی (Climate Currency) است. به این معنی که این اعتبارات در معرض عرضه و تقاضا هستند و می‌توانند از طریق یک بازار تجاری خرید و فروش شوند. این بازار میزان انتشار CO2 کل را محدود می‌کند.

به طور کلی منظور از جبران (آفست) کربن چیست؟

جبران کربن (یا همان آفست کربن) نقش مهمی در کاهش ردپای کربن ما دارد.

اساساً ردپای کربن، مقدار کربنی است که توسط یک فعالیت یا یک سازمان منتشر می‌شود. این ردپا، شامل انتشار گازهای گلخانه ای از سوختی است که مستقیماً می‌سوزانیم (مانند گرم کردن خانه، رانندگی با ماشین) و انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از تولید محصولاتی که استفاده می‌کنیم (مانند نیروگاه ها، کارخانه ها و محل های دفن زباله).

هنگامی که عبارت "جبران کربن" را می‌شنوید، به اصطلاح "گرامت" فکر کنید. در اصل، آفست کربن یعنی کاهش در انتشار گازهای گلخانه ای برای جبران انتشار گازهای گلخانه‌ای در جاهای دیگر. جبران کربن می‌تواند از چند صد تن CO2 تا هزاران تن در سال متغیر باشد.

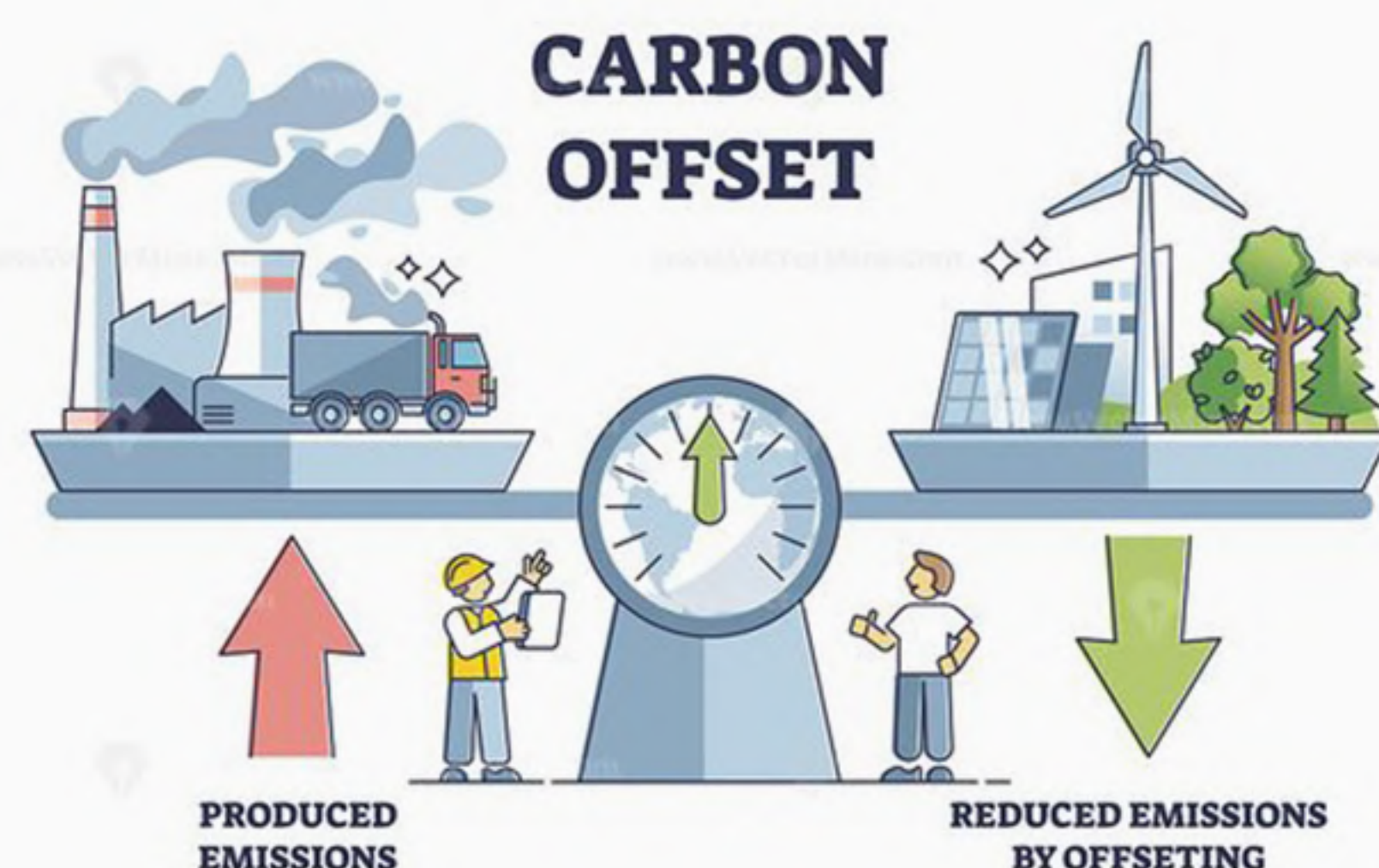
چگونه آفست کربن REDD+ ، ردپای کربن را کاهش می‌دهد؟

همانطور که گفتیم، REDD+ مکانیسمی است که بوسیله آن کشورها را از لحاظ مالی برمی‌انگیزاند تا انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهند. REDD+ برای فعالیت‌های زیر استفاده می‌شود:

- کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای
- حفظ و افزایش ذخایر کربن جنگلی
- مدیریت پایدار جنگل‌ها

REDD+ اغلب به عنوان یک سیستم "پرداخت در ازای عملکرد" نامیده می‌شود. زیرا کشورها زمانی که با موفقیت انتشار کربن ناشی از جنگل زدایی را کاهش می‌دهند (عملکرد)، غرامت مالی دریافت می‌کنند (پرداخت).

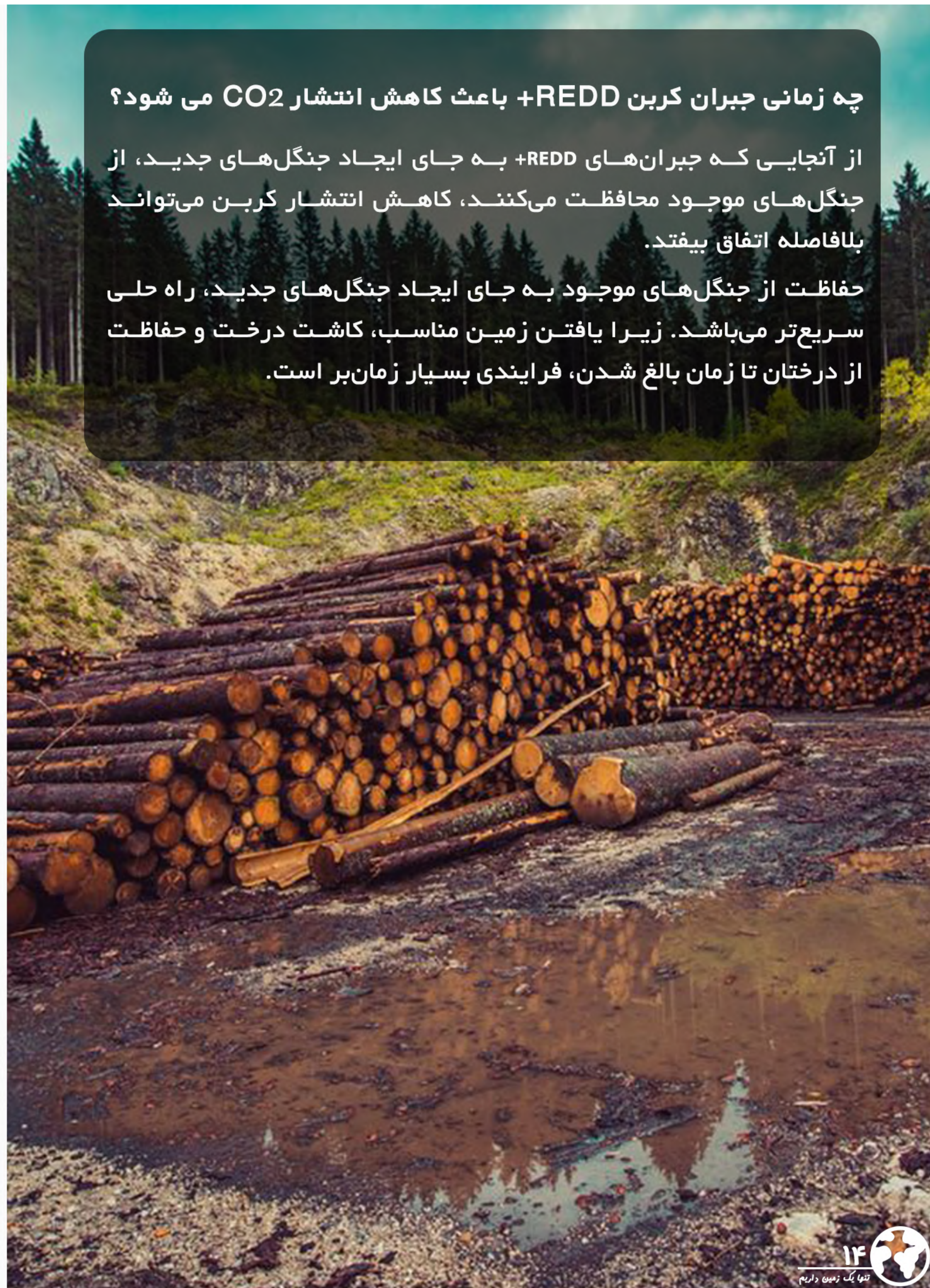
تلاش‌ها برای حفظ جنگل‌ها و جلوگیری از جنگل زدایی، اندازه‌گیری شده و به سازمان ملل گزارش می‌شود. این سازمان، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را تأیید و در یک سامانه آنلاین منتشر می‌کند تا افراد و کسب‌وکارها بتوانند برای جبران انتشار گازهای گلخانه‌ای خود، اعتبار کربن خریداری کنند.

چه زمانی جبران کربن REDD+ باعث کاهش انتشار CO2 می‌شود؟

از آنجایی که جبران‌های REDD+ به جای ایجاد جنگل‌های جدید، از جنگل‌های موجود محافظت می‌کنند، کاهش انتشار کربن می‌تواند بلافاصله اتفاق بیفتد.

حفاظت از جنگل‌های موجود به جای ایجاد جنگل‌های جدید، راه حلی سریع‌تر می‌باشد. زیرا یافتن زمین مناسب، کاشت درخت و حفاظت از درختان تا زمان بالغ شدن، فرایندی بسیار زمان‌بر است.

جبران کربن REDD+ چقدر اثربخش و کارآمد است؟

اثربخشی: جبران کربن REDD+ به کاهش انتشار کربن از طریق کاهش جنگل زدایی کمک می‌کند. با این حال، محاسبات انتشار گازهای گلخانه‌ای آنها می‌تواند درجه بالایی از عدم قطعیت داشته باشد. اکثر پروژه‌های REDD+ فقط از انتشار پایه محافظت می‌کنند و اغلب دائمی نیستند.

کارآمدی: جبران کربن REDD+ عمدتاً جنگل‌های موجود را حفظ می‌کند و نسبتاً مقرون به صرفه است. با این حال، این آفست تنها در طول عمر پروژه از انتشار جلوگیری می‌کند و می‌تواند نرخ انتشار مجدد کربن بالایی داشته باشند.

نقاط قوت و ضعف آفست کربن REDD+

- + جنگل زدایی و تخریب جنگل را کاهش می‌دهد.
- + از مخازن طبیعی کربن محافظت می‌کند.
- + تنوع زیستی را حفظ می‌کند.
- + به حفظ چرخه آب کمک می‌کند.
- + به پیشرفت پزشکی مدرن کمک می‌کند.
- دائمی نیست.
- تخمین میزان انتشار پایه، دقیق نیست.
- هرکسی نمی‌تواند ردپای کربن خودش را پاک کند.
- به حذف کربنی که از قبل وجود دارد کمک نمی‌کند.

جایگزین‌های بهتر برای جبران کربن REDD+ چیست؟

از آنجایی که آفست REDD+ یک راه غیرمستقیم و نه مستقیم برای کاهش انتشار است، به تنهایی برای کاهش قابل توجه انتشار کربن در جهان کافی نخواهد بود. اقدامات مستقیم کاهش انتشار، مانند کاهش مصرف و مصرف انرژی فردی، جایگزین بهتری برای جبران REDD+ هستند. شما می‌توانید ردپای کربن خود را در سه زمینه اصلی زندگی خود کاهش دهید: خانه، مسافرت و سبک زندگی.

خانه

۱. شستشو با آب سرد: تقریباً ۹۰ درصد انرژی برای گرم کردن آب مصرف می‌شود.

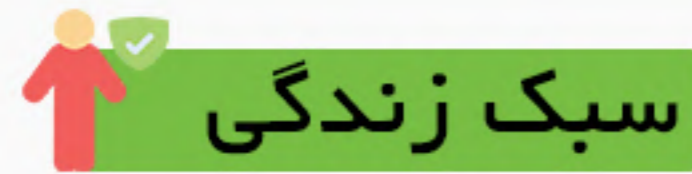
۲. لامپ‌های رشته‌ای را با لامپ‌های کم مصرف جایگزین کنید: لامپ‌های کم مصرف، انرژی کمتری نسبت به لامپ‌های رشته‌ای مصرف می‌کنند.

مسافرت

۱. کمتر سفر هوایی انجام دهید: هوانوردی حدود ۱/۹ درصد از انتشار کربن جهانی و ۲/۵ درصد از CO₂ را تشکیل می‌دهد.

۲. در صورت امکان پیاده روی یا دوچرخه سواری کنید: کارآمدترین راه‌های سفر پیاده روی، دوچرخه سواری یا سوار شدن به قطار است. استفاده از دوچرخه به جای ماشین می‌تواند انتشار کربن را تا ۷۵ درصد کاهش دهد.

سبک زندگی

۱. بازیافت: بازیافت انرژی کمتری مصرف می‌کند و زباله‌های کمتری را در محل‌های دفن زباله ذخیره می‌کند.

۲. تغییر از محصولات یکبار مصرف به محصولات پایدار: استفاده مجدد از محصولات از استخراج منابع جلوگیری می‌کند، مصرف انرژی را کاهش می‌دهد، تولید زباله را کاهش می‌دهد و می‌تواند از ریختن زباله جلوگیری کند.

۳. دوش گرفتن کوتاه‌تر: دوش گرفتن حدود ۱۷ درصد از مصرف آب منازل را به خود اختصاص می‌دهد. هرچه آب کمتری مصرف کنیم انرژی کمتری مصرف می‌کنیم. و هرچه انرژی کمتری مصرف کنیم، تأثیر منفی کمتری بر محیط زیست خواهیم داشت.

داستان درب بطری

آرتوان کلمه‌ای فارسی، به معنای یاری رساننده‌ی درستکاران است که نام یکی از شخصیت‌های شاهنامه و یکی از سرداران اشکانی نیز بوده‌است. به صورت کلی آرتوان پویشی مردم نهاد است که کار آن جمع آوری درب های پلاستیکی توسط مردم، با هدف کمک به توانیابان بی‌بضاعت است. این کار جنبه‌های مختلفی دارد؛ در وهله اول یک کار محیط زیستی است که در کنار آن یک کار خیر نیز محسوب می‌شود و علاوه بر این‌ها به نوعی ترویج کار داوطلبانه است. برای جمع آوری این درب ها آرتوان محفظه‌های مخصوصی دارد (محفظه ها استوانه‌هایی از جنس پلاستیک هستند که مردم درب بطری‌ها را درون آن می‌ریزند). این ظروف در داخل آشپزخانه‌ها قرار می‌گیرند (آشپزخانه چیزی است که این محفظه‌ها را نگهداری می‌کند و ممکن است هر جایی باشد؛ مثل: رستوران ها، فست فودها، سلف دانشگاه‌ها و یا حتی سوپر مارکت سر کوچه شما!) که مردم درب های پلاستیکی خودشان را درون این محفظه‌ها می‌ریزند. هرکس می‌تواند با تماس با دبیرخانه‌ی آرتوان، لیست آشپزخانه‌های شهر خود را دریافت کرده و درب‌طری‌هایش را به نزدیک‌ترین آشپزخانه محل سکونت خود تحویل دهند.

چرا خود بطری ها را جمع آوری نمی کنیم؟

جمع آوری بطری در سراسر ایران متولی دارد و متولی آن سازمان پسماند است. پویش مردمی آرتوان در کنار حمایت از این امر سعی در نشان دادن ارزش بازیافت درب بطری به یک ماده مفید را دارد. همچنین مردم در طولانی مدت متوجه خواهند شد که فرهنگ بازیافت چیست و به مرور زمان تفکیک زباله را آموزش می بینند.

سرنوشت در بطری ها به چه صورت خواهد بود؟

آرتوان با فروش در بطری ها به بازیافت خصوصی یا با ساخت تابلو های هنری درآمد کسب می کند و با این درآمد برای افراد توانیاب بی بضاعت ویلچر می خرد. از جمله موادی که از این بازیافت ساخته می شوند می توان رول های پلاک های قرمز را مثال زد که مستقیماً از در بطری ساخته می شوند و تابلوهایی که تماماً با خود در بطری و بدون استفاده از هیچ رنگ یا ابزار دیگری ساخته شده اند که از این تابلوها به صورت المان های شهری و یا سفارش شرکت ها و یا سازمان ها استفاده می شود.

آشیانه مکانیه که محفظه های استوانه ای شکل آرتوان اونجا قراردارن.

همه نوع در بطری:

هیچ محدودیتی در نوع در بطری که جمع آوری می شود وجود ندارد و هر پلاستیکی که روزانه مصرف می شود مانند: در نوشابه، آب، دوغ، شامپو، چسب و ... را می توان جمع آوری کرد.

“
حتی یک دونه
هم به این پویش
کمک می‌کنه

نحوه تحویل ویلچر:

آرتوان به اشخاص ویلچر نمی‌دهد، مردم افراد نیازمند را به آرتوان معرفی می‌کنند و آرتوان پس از شناسایی نیازمند و شناخت نیاز اولیه او در صورت تایید ویلچر را اهدا می‌کنند.

تعداد در بطری های لازم برای خرید یک ویلچر:

جالب است بدانید که به طور میانگین هر ۴۰۰ عدد در بطری حدودا یک کیلوگرم وزن دارد که اگر در خوش بینانه ترین حالت هر کیلو را ۱۵۰۰ تومان از آرتوان بخرند، برای خرید یک ویلچر معمولی که قیمت تقریبی آن ۴۰۰ هزار تومان است. باید نزدیک به ۲۶۷ کیلو در بطری جمع شود که تعداد آن حدودا ۱۰۷ هزارتا می‌شود.

شرایط عضویت در آرتوان:

برای عضویت در آرتوان هیچ شرایط خاصی وجود ندارد و شما می‌توانید در هر رده سنی، با هر سطحی از سواد و با هر شغلی عضو آرتوان باشید و این عضویت هیچ محدودیتی ندارد.

آیا اعضای آرتوان حقوق می‌گیرند؟

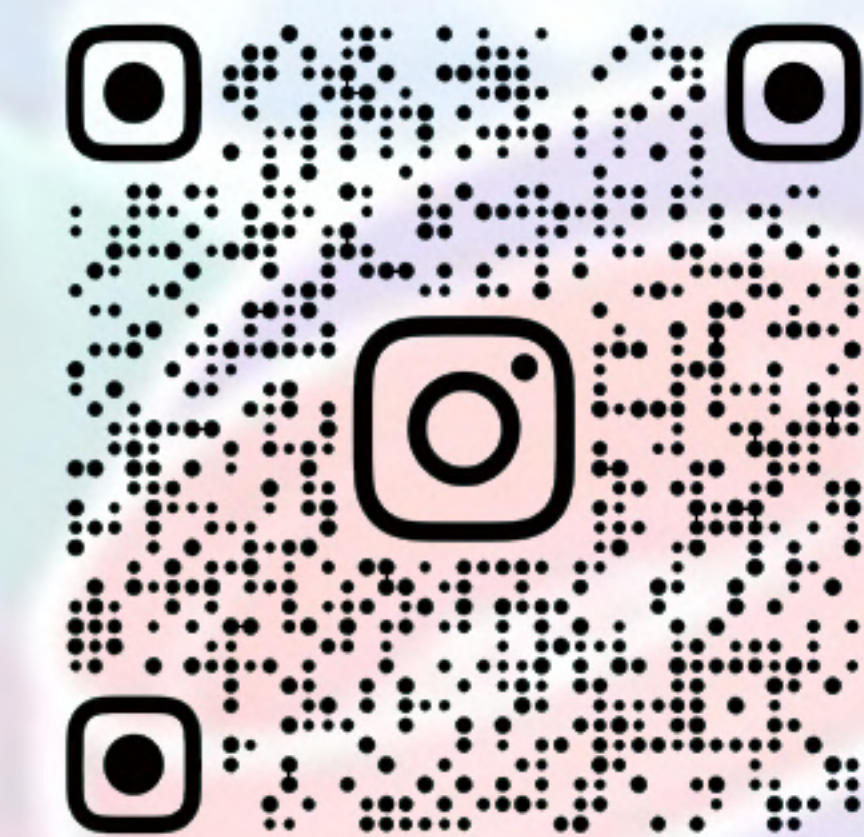
همه اعضای آرتوان به طور دلی و داوطلبانه کار می‌کنند و آرتوان یک گروه داوطلبانه است.

چرا تابلو؟

زیرا با ساخت تابلو می‌توان نشان داد که چقد زباله تولید می‌شود و مردم را به این موضوع حساس کرد که وقتی می‌بینند یک تابلو با چه عظمتی تماما با درب بطری که عضو بسیار کوچکی از زباله‌های ما است ساخته شده، به فکر فرو می‌روند و فکری به حال کمتر مصرف کردن پلاستیک می‌کنند و دلیل دیگر این است که با کمتر مصرف کردن در بطری و ساخت آثار هنری و ماندگار می‌توان پول و درآمد بیشتری از این راه در آورد و به تبع آن ویلچرهای بیشتری خریداری کرد.

پوش مردمی - محیط زیست جمع آوری درب بطری پلاستیک برای کمک به نیازمندان در خراسان بزرگ

ARTOAN_IR

REDUCE OR RECYCLE

همه ی ما ساکن کره ی زمینیم و داشتن یک زندگی سالم در گرو محافظت از محیط زیستمنه پس نباید از این مورد غافل بشیم.

خیلی از ماها احساس می‌کنیم که حفظ محیط زیست تنها وظیفه فعالان این حوزه هستش اما اگه هر کدوم از ما قدم کوچکی در این زمینه برداریم، در آینده شاهد محیط زیستی سالم و امن هستیم.

پس در این مورد می‌خوام بهتون دو روش محافظت از محیط زیست توضیح بدم که بدونین چطور می‌شه به همین راحتی زندگی سالمی برای خودمون به وجود بیاریم.

و اما این دو روش، بازیافت و استفاده مجدد هستش!! ممکنه براتون سوال بشه که نحوه عملکردشون به چه صورته و اصلا چه تفاوتی باهم دارن پس می‌ریم که در این دو مورد بیشتر بدونیم ...

اما اغلب، برخی از مواد قبلاً بیش از اندازه اصلاح شدن به همین دلیل انبارها نمی‌تونن کاغذ اداری رو فقط به یک نوع محصول تبدیل کنن، اما می‌تونن اون رو به چیز دیگه‌ای مثل مقوا یا روزنامه تبدیل کنن. پس می‌شه گفت بازیافت سه مرحله داره:

- جمع آوری و پردازش

- تولید

- فروش/خرید محصولات جدید

اما بازیافت چه مزایایی داره:

- منابع طبیعی رو حفظ می‌کنه

- به حفاظت از اکوسیستم و حیات وحش کمک می‌کنه

- می‌تونه در مصرف انرژی و هزینه صرفه جویی کنه

- جمع آوری و دفع زباله بسیار گرونتر از جمع آوری و پردازش

مواد بازیافتی هستش

- شغل ایجاد می‌کنه

بازیافت به این معنیه که شما موادی رو که در سطل زباله می‌ریزین، بردارین و اون‌ها رو با جداسازی از سایر زباله‌ها جمع آوری کنین بعد تمام زباله‌های بازیافتی به مراکز بازیابی فرستاده می‌شن. در این تاسیسات چند اتفاق می‌فته؛ مواد قابل بازیافت مرتب و تمیز می‌شن و در نهایت اون‌ها رو به مواد جدیدی تبدیل می‌کنن که می‌تونن مواد و اقلامی باشن که از شون کالای جدیدی تولید می‌شه. پس از فرآوری مواد، بقیه شرکت‌ها و صنایع اون‌ها رو خریداری می‌کنن تا در تولید کالاهای خود استفاده کنن. مثلاً، کاغذ اداری بازیافت می‌شه تا دوباره به کاغذ اداری تبدیل بشه.

از این طریق هم مبلمان قدیمی به مبلمان جدید تبدیل می‌شود. یه مثال دیگه که می‌تونیم بزنیم، می‌شه گفت اکثر ماها با این روش داریم عمل استفاده مجدد رو انجام می‌دیم. وقتی یک روزنامه ای رو می‌خریم و بعد از اینکه می‌خونیمش، دیگه نیازی به نگهداریش نداریم پس می‌تونیم برای یه هدف دیگه ای ازش استفاده کنیم، می‌تونیم از اون برای تمیز کردن پنجره‌های خونمون استفاده کنیم.

حالا که تعریف بازیافت رو کامل گفتیم، بیاین ببینیم که استفاده مجدد چیه و چه تفاوتی با بازیافت داره. استفاده مجدد به معنی برداشتن یک آیتم قدیمی و تغییر کاربری اونه. شما چیزی رو دور نمی‌اندازین، چیزی رو از بین نمی‌برین، یا اون رو به چیزی جدیدی تبدیل نمی‌کنین. شما به سادگی یک شیء رو برمی‌دارین و نحوه استفاده از شیء رو تغییر می‌دین که این تغییر می‌تونه شامل تعمیر، نوسازی، تزئین مجدد یا ویرایش یک شیء به نحوی برای بهتر کردن یا دادن هدف جدید به اون باشه. مثلا تصمیم می‌گیرین که مبلمان قدیمی رو تعمیر کنین و روی اون ها رو روکش جدید بندازین یا رنگ کنین.

و اما مزایای استفاده مجدد:

استفاده مجدد مزایای مشابهی با بازیافت داره، مثلاً: صرفه جویی در انرژی و هزینه، حفظ منابع طبیعی، کاهش استفاده از مواد اولیه و جلوگیری از تخریب اکوسیستم‌ها

علاوه بر این، استفاده مجدد از اقلام قدیمی برای هدف‌های جدید می‌تونه میزان زباله در محل‌های دفن زباله رو کاهش بده. به این دلیل که با شروع پر شدن تعداد بیشتری از اون‌ها، محل‌های دفن زباله بیشتری ساخته می‌شه. از اونجایی که محل‌های دفن زباله برای محیط زیست مضرند، بهتره که به کاهش سرعت تولید زباله‌های خونگی توجه کنیم.

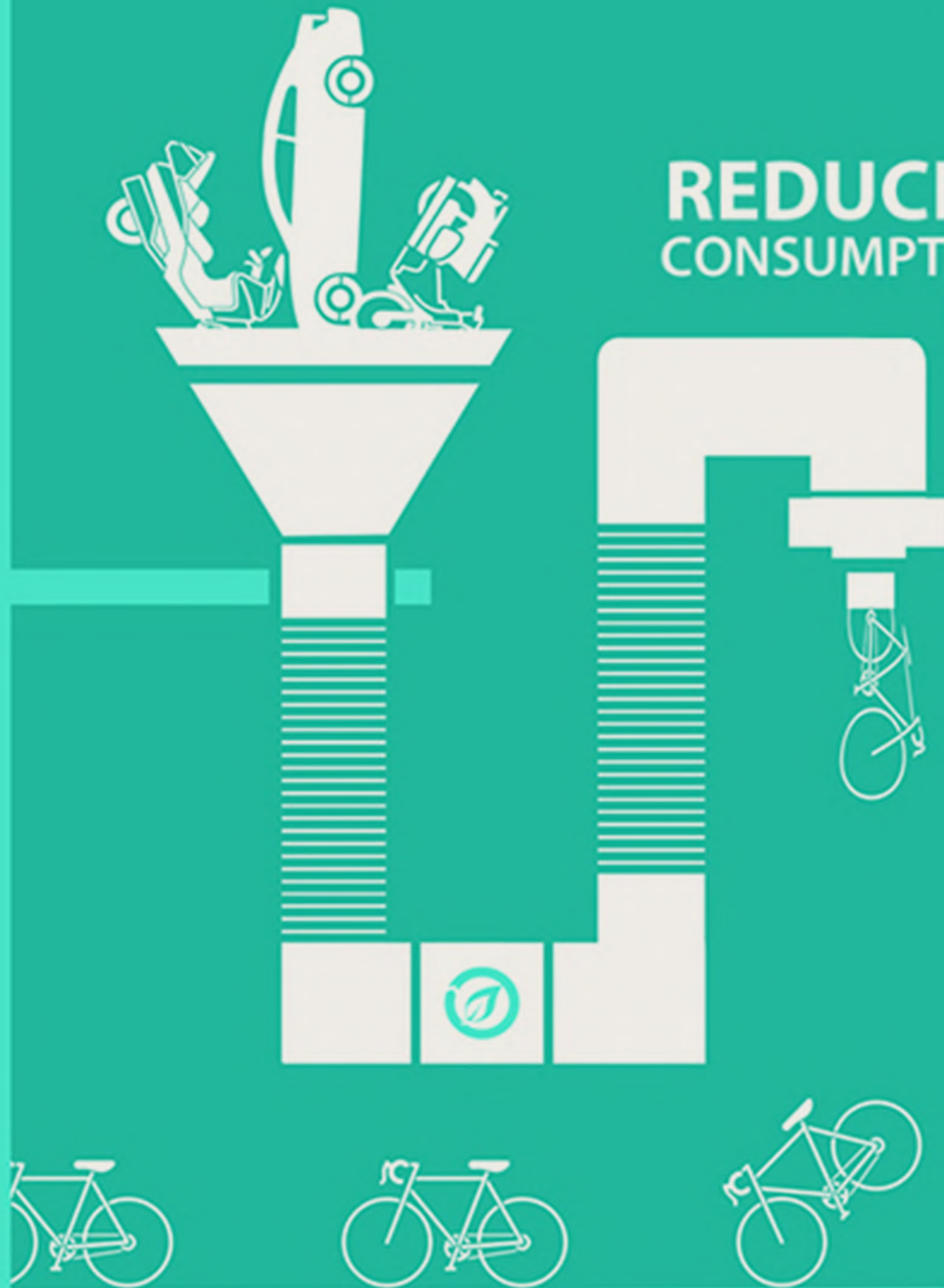
پس تا اینجا متوجه شدیم که بازیافت و استفاده مجدد دو چیز متفاوتند که مکمل یکدیگرند اما هر دو به دلایل مختلفی مهم هستن.

– استفاده مجدد به استفاده از اقلامی که تولید شدن، چه برای استفاده اصلی یا جدید کمک می‌کنه. از این رو مواد و در گردش نگه می‌داره و نیاز به تولید اقلام جدید رو کاهش می‌ده.

– بازیافت به ایجاد اقلام جدید با بخشی از موادی که قبلاً استخراج شدن کمک می‌کنه، پس نیاز به استخراج بیشتر رو کاهش می‌ده.

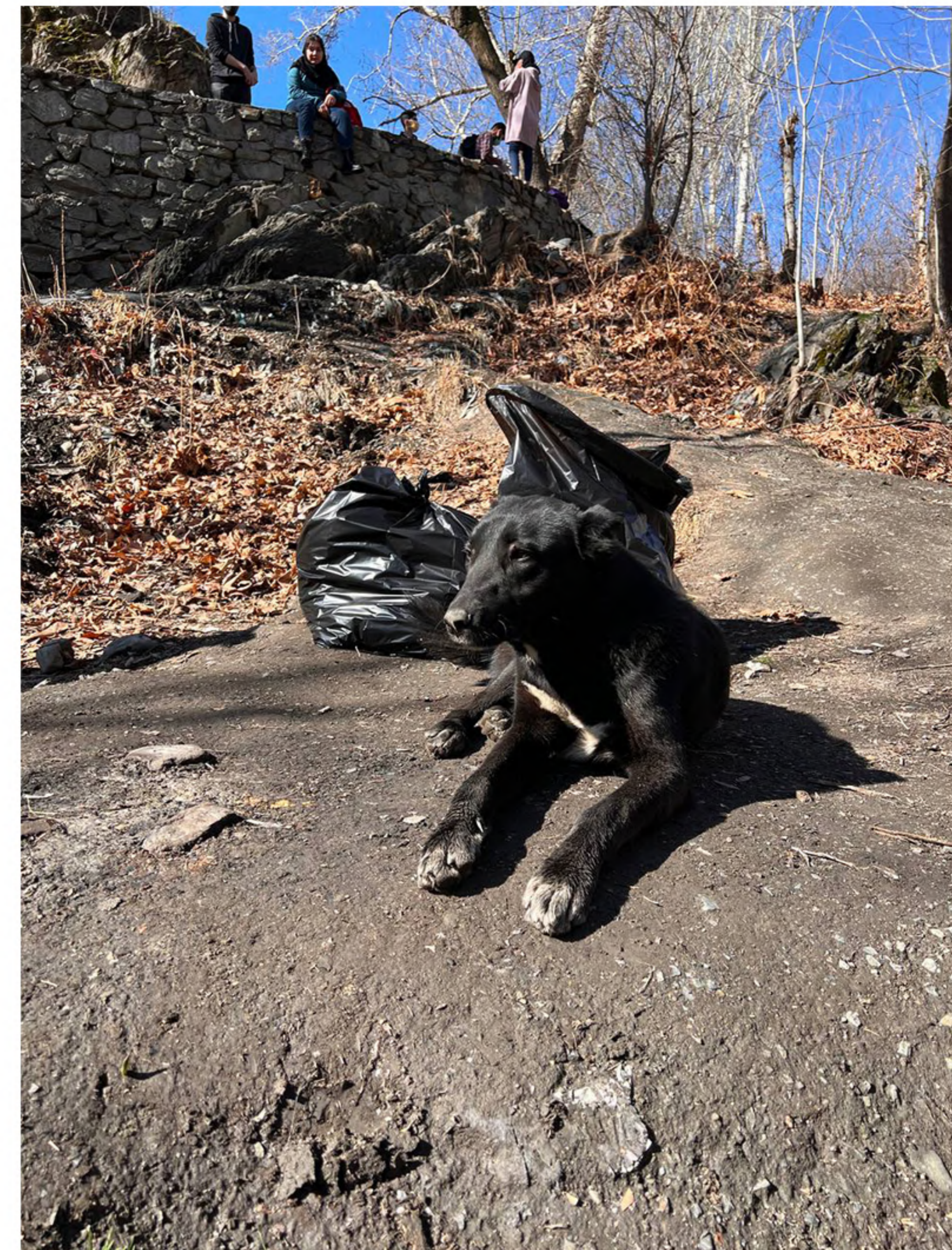
دفعه بعد قبل از اینکه چیزی رو بیرون بندازین، فکر کنین که آیا راه دیگه ای برای استفاده از اون وجود داره یا نه. اگه نمی‌تونین ازش استفاده مجدد کنین، پس سعی در بازیافتش داشته باشین. در نهایت اگه نتونین اون رو بازیافت کنین، سطل زباله می‌تونه آخرین راه حل شما باشه.

REDUCE FUEL
CONSUMPTION BY CHANG
YOUR DAILY HA

آبوم زمین

این قسمت از نشریه رو گذاشتیم برای ثبت روزای خوبی که درکنارمون بودین و با هم کلی خاطره ساختیم. هر عکس پشتش کلی داستان داره و یادآور لحظات خوشی هست که با همدیگه سپری کردیم. شما هم می‌تونین عکسایی که گرفتین رو برای ما ارسال کنین تا تو این قسمت از نشریه توسکا بذاریم.

سگ دوست
داشتنمون؛

جولیا

اولین درختکاری با بچه‌های پایه زمین

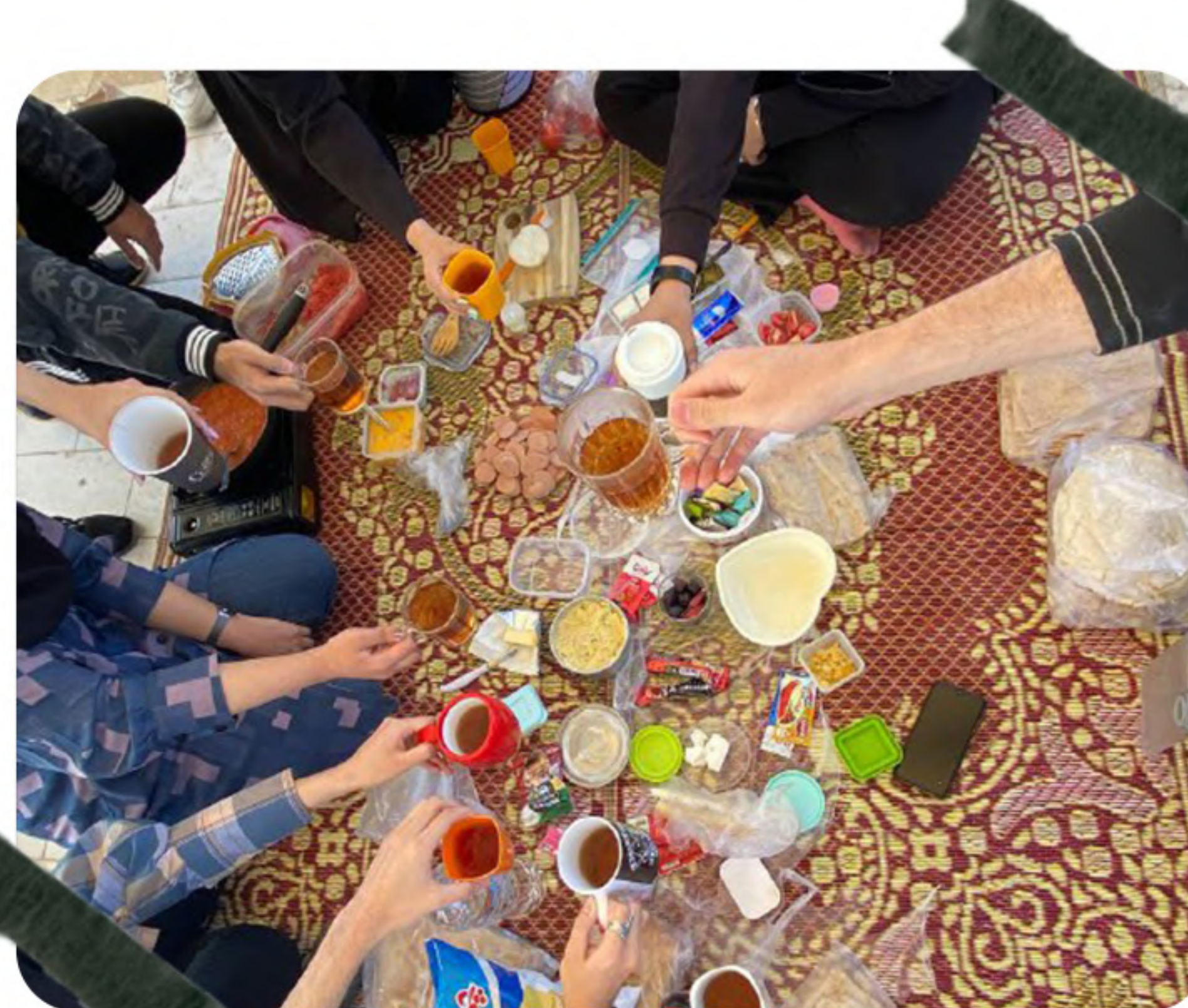
پارک ملت رفتمون برای جمع کردن ته سیگار

جوانه زدن اولین نهالی که کاشتیم

دومین اردو پاکسازی عنبران که کلی دوست هم پیدا کردیم و بهمون کمک کردن

اولین صبحانه زمین به مناسبت روز طبیعت به همراه دکتر مقبلی پرانرژی که ما رو همراهی

شروع همکاریمون با پویش آرتوان و آشناییمون با محسن میزانی عزیز، موسس این پویش مردمی

بازمیں مہربان باشیم
